

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2020:158132

Datë: 21.03.2024

Numri i dokumentit: 05484317

Ac.nr.800/2022

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, kolegji në përbërje nga gjyqtari Ardian Ajvazi – kryetar i kolegjit dhe gjyqtarëve Lumni Sallauka dhe Hunaida Pasuli – anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësit B. K. nga L. S., Magjistratja P. Sh., të cilin me autorizim e përfaqëson avokati O. J., kundër të paditurve A. Gj. dhe A.Gj. nga P., me objekt kontesti pengim posedimi, duke vendosur sipas ankesës së paditësit, të paraqitur kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë Dega në Graçanicë C.nr.148/20, të datës 26.11.2021, në seancën e kolegjit të mbajtur me datën 19.03.2024, mori këtë:

A K T V E N D I M

REFUZOHET si e pa bazuar ankesa e paditësit B. K., ndërsa Aktvendimi i Gjyktës Themelore në Prishtinë Dega në Graçanicë C.nr.148/20, i datës 26.11.2021, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m i

Gjykata e shkallës së parë me Aktvendimin e atakuar C.nr.148/20, të dates 26.11.2021, ka refuzuar kërkesëpadinë e paditësit, me të cilën ka kërkuar që të vërtetohet se me datën 12.11.2020 të paditurit A. Gj. dhe A. Gj. kanë penguar paditësin në posedimin e qetë dhe faktik të ngastrës kadastrale 01698-15 në largësi të parregullt nga parcel 01698-17, duke bllokuar kështu diellin në parcelën në fjalë paditësit dhe se të gjitha reshjet atmosferike nga ndërtesa pa leje e të paditurve do të derdhen në parcelën e paditësit dhe në murin e rrethojës së paditësit, që të paditurit të urdhërohen të largojnë objektin në një distancë të caktuar nga parcel 01698-17 e cila distancë do të përcaktohet nga gjykata me ndhmën e ekspertit ndërtimtar, të gjitha Brenda 15 ditësh nga data e plotëfuqishmërisë së aktvendimit, nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm e të paditurve A. dhe A Gj., që të kompenson paditësin solidarisht për shpenzimet e procedurës kontestimore sa do ë paraqesin në përfundim të procedurës si e pa bazuar. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Kundër këtij Aktvendimi, në afatin ligjor, paditësi përmes të autorizuarit të tij ka paraqitur ankesë dhe atë për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës

kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, si dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që ta prishë dhe lëndën ta kthehet në rigjykim dhe rivendosje.

Përgjigje në ankesë kanë parashtruar të paditurit, me propozim që aktvendimi i atakuar të vërtetohet.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas shqyrtimit të shkresave të lëndës dhe vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me pjesën e aktvendimit të ankimuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194 dhe 195, në lidhje me nenet 208 dhe 209 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Ankesa e paditësit është e pa bazuar.

Paditësi me datë 16.11.2020 ka parashtruar padi në gjykatën e shkallës së parë, kundër të paditurve për shkak të pengim posedimit.

Gjykata e shkallës së parë pas administrimit të provave të propozuara nga palët ndërgjyqëse ka vendosur si në dispozitiv të Aktvendimit të atakuar. Në arsyetimin e tij ndër të tjera theksohet se vlerësimi i gjykatës është se objekti i kontestit në fazën në të cilën është ndërtuar tani, nuk bllokoi diellin për parcelën e paditësit dhe as për objektin e tij tre katësh, nuk ka gropa septike midis objektit të filluar dhe vijës së mexhës, se nuk ka energji elektrike nëntokësore dhe se pretendimet e paditësit se veprimet e kryera nga të paditurit kanë penguar posedimi e pasurisë së tij të paluajtshme janë të pa bazuara. *(Për shumë shumë shih arsyetimin e aktvendimit të atakuar).*

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktvendimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika (b), (g), (j), (k) dhe (m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së, ndërsa nuk qëndrojnë as pretendimet tjera ankimore të cekura në ankesë nga paditësi.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të paditësit për shkeljet që i referohen dispozitave të procedurës kontestimore, për arsye se aktvendimi i atakuar është nxjerrë konformë dispozitës së nenit 142.2 dhe nenit 480 të LPK-ës, po ashtu nuk ka shkelje të tjera nga neni 182.2, pasi që arsyetimi i aktvendimit është në përputhje me dispozitën e nenit 160, par. 4 dhe 5 të LPK-së, meqë gjykata e shkallës së parë, ka dhënë arsye të mjaftueshme për faktet e çështjes, për provat që i ka shfrytëzuar për vërtetimin e fakteve dhe vlerësimin e tyre. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktvendimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktvendimit, duke bërë kështu që dispozitivi dhe arsyetimi, si dy pjesë përbërëse të aktvendimit, të jenë në harmoni logjike dhe juridike me njëra tjetrën. Gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për refuzimin e kërkesëpadsisë së paditësit, e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet, e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka

vlerësuar provat për secilin fakt të provuar. Në këtë kontest, në arsyetim të aktvendimit janë dhënë arsye të duhura për mënyrën e vërtetimit të fakteve, për provat e administruara dhe për vlerësimin e tyre sa i përket besueshmërisë dhe fuqisë provuese të tyre. Kështu, gjykata e shkallës së parë, në arsyetim të aktvendimit ka paraqitur arsye të mjaftueshme për mungesën e bazës juridike të kërkesëpadisë së paditësit.

Si rrjedhojë e këtyre, Gjykata e Apelit e pranon si të drejtë dhe të ligjshëm qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë, për sa i përket mungesës së bazës juridike të kërkesëpadisë së paditësit. Gjykata e shkallës së parë ka aplikuar në mënyrë të drejtën dispozitat materiale, kur ka refuzuar kërkesëpadinë e paditësit për shkak të pengim posedimit, për shkak se të paditurit nuk e ka penguar paditësin në shfrytëzim e qetë dhe të papeguar të parcelës objekt shqyrtimi.

Edhe gjendja faktike në këtë procedurë është vërtetuar në mënyrë të plotë dhe të drejtë, për çka nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të palës ankuese as për këtë bazë, për arsye se gjykata e shkallës së parë në procedurën e të provuarit përmes mjeteve provuese i ka vërtetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për këtë çështje juridike, duke vendosur sikurse në dispozitiv të aktvendimit të ankimuar. Andaj pretendimet e tij mbi këtë bazë, sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, nuk qëndrojnë, për arsye që gjykata e shkallës së parë në procedurën e të provuarit përmes mjeteve provuese që i ka cekur në arsyetim të aktvendimit të gjykatës së shkallës së parë, e të cilat gjykata e shkallës së dytë nuk e pa të arsyeshme që t'i përsërisë edhe njëherë, i ka vërtetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për këtë çështje juridike, duke vendosur sikurse në dispozitiv të aktvendimit të ankimuar.

Përveç të cekurave më lartë, Gjykata e Apelit erdhi në përfundim se gjykata e shkallës së parë me të drejtë me rastin e vendosjes është mbështetur në nenin 480 i LPK-së, i cili shprehimisht thotë se: *“Shqyrtimi i çështjes sipas padisë për shkak të pengimit të posedimit do të kufizohet vetëm në konstatimin dhe të provuarit e fakteve të gjendjes së fundit të posedimit dhe të pengimit të bërë. Përjashtohet mundësia e shqyrtimit lidhur me të drejtën e posedimit, me bazën juridike, ndërgjegjshmerinë ose pandërgjegjshmerinë e posedimit.”* Në pajtim me atë që kjo dispozitë përcakton, gjykata e shkallës së parë, pas marrjes së lëndës në shqyrtim e ka shqyrtuar dhe vërtetuar gjendjen e fundit të posedimit, përfshirë këtu edhe faktin se të paditurit e nuk e ka kryer aktin e pengim posedimit në raport me paditësin. Si rrjedhojë, Gjykatës së Apelit i rezultoi se gjykata e shkallës së parë drejtë dhe ligjshëm ka vendosur në këtë çështje kontestimore, kur e ka refuzuar kërkesëpadinë e paditësit, duke zbatuar me saktësi dispozitën e nenit 111 të Ligjit për Pronësinë dhe të Drejtat tjera Sendore (LPDS), që tani është në fuqi, lidhur me nenin 480 të LPK-së, meqenëse është nuk provuar fakti se i padituri e ka kryer aktin e pengim posedimit ndaj paditësit.

Duke marrë parasysh të lartëcekurat, Gjykata e Apelit i refuzoi si të pabazuara pretendimet ankimore të palës paditëse, të theksuara në ankesën e parashtruar, ku përveç që paditësi nuk ka ofruar ndonjë bazë mbi të cilën Gjykata e Apelit do të vendoste ndryshe nga ajo që ka vendosur gjykata e shkallës së parë, e njëjta, edhe për ato shkelje që i ka pretenduar, nuk ka dhënë sqarime të mjaftueshme, duke e bërë kështu ankesën të mangët në kuptim të nenit 178, pika c), të LPK-së.

Meqë aktvendimi i atakuar është vërtetuar në tërësi, automatikisht vërtetohet edhe vendimi mbi shpenzimet procedurale, për të cilin gjykata, me të drejtë, është mbështetur në nenin 450, të LPK-së.

Gjykata e Apelit i mori parasysh edhe të gjitha pretendimet të tjera ankimore të palës paditëse, por të njëjtat nuk patën ndikim në vendosjen ndryshe nga kjo që është vendosur.

Nga të lartëcekurat, e në mbështetje të dispozitave nga nenet 194 dhe 195.1, pika d), lidhur me nenin 200, të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), Gjykata e Apelit vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.800/2022, me datën 19.03.2024

Kryetari i kolegjit - Gjyqtari
Ardian Ajvazi